

לכם ראש חידושים וגו'. וכי כל הרים והחרדים אינם של מקודש ברוך הוא? (אלא חידשים לא כתוב אלא חידש הנה לכם, שלי הוא, אבל אני מסרתי אותו לכם. שלבכם הוּא בנגלה, אבל שבעי שלוי הוא, ועל זה הוא בפסה ולא בגלי. חידש שלכם הוּא מסדר כסדר אותיות אביב, שהוא א' ב' ג'. י"ב היא סוד אות ג' וזה א' ב' בסדר האותיות). אבל חידש השבעי, שלוי הוא מסוף אותיות השရ. מה הטעם? אולם מפתחה למעלה, ואני ממעלה למטה.

זה שלוי. בראש החידש אני הוּא בכיסוי, ובעשרה לחידש אני הוּא, משום שאינו בחמש ראשונות, ובחמש אחרונות, ובחמש שלישיות. בתחילת החידש אני הוּא משום חמישה ימים. בעשרה לחידש אני משום חמישה ימים. בחמשה עשר ימים אחרים. בחמשה עשר לחידש אני הוּא משום חמישים שלישים.

מה הטעם כל זה? משום שפל חידש זה הוּא מעולם העליון, וועלם העליון בסוד חמיש הוּא, בכל זמן וזמן, ומושום כה חידש זה הוּא בכיסוי ולא בגלי, משום שעולם העליון בכיסוי הוּא, וכל דבריו בהסתדר. וחידש זה הוּא של מקודש ברוך הוא לבדו. כיון שפיגיע يوم הטו' לחידש, אז מתגלה. הכל הוּא מגיע בהתחדשות הלבנה, ונשלמת הלבנה ומארה מאמא העליינה, ועומדת להאריך למחותנים מtoo' האור העליון, ועל זה נקרא ראשון, כמו שגמאל ר' יקיא אמר וככל ולקחף לכם ביום הראשון, עד עכשו עומרים כל הימים בסוד עליון. מאין יורדים לسود מחותן. בא וראה, מיום העליון היה ימים

לאו איפון דקודשא בריך הוא. (אלא חידשים לא כתוב) אלא חידש זה לכם, דילוי איהו, אבל אנחנו מסורת ליה לכון, דלכון איהו באתגליא, אבל שביעה דילוי איהו, ועל דא איהו בפסה, ולא באתגליא. ירחא דלכון, איהו בסדנרא, פסדר דעתו אביב, דאיהו אב"ג. י"ב איהו ר' ר' דילוי א' ויהו אב"ג בסדרא דעתו א' אבל ירחא שביעה דילוי איהו מטופה דעתו. (ס"א תש"י) מאי טעם. אהון מתקפה לעילא, ואני מעילא למטה.

האי דילוי. בירישא דירחא, אנחנו איהו באתפסיא. בעשרה דירחא, אנחנו איהו, בגין דנא בחמש קדמאי, ובחמש אחרניין, ובחמש תליתאי. בקדמייתא דירחא אנחנו איהו, בגין חמישא יומין. בעשרה דירחא אנחנו איהו, בגין חמיש יומין אחרניין. בחמשה עשר דירחא אנחנו איהו, בגין חמיש תליתאי.

מאי טעם כולי hei. בגין דכל ירחא דא מעולם עלה איהו, ועלמא עלאה בגין דחמש איהו, בכל זמנה וזמן, ובגינוי כה ירחא דא איהו בפסה, ולא באתגליא, בגין דעלמא עלאה בפסה איהו, וכל מלי באתפסיא. וירחא דא דקודשא בריך הוא איהו בלחוודי. בגין דמطا יומא דחמייסטר, כדיין גלייא. כלא איהו מטה בחדותותא דסירה, וסירה אשתלימת, ואתגהירות מאימה עלה, וקיימת לאנherא למטה מגו נהורא דלעילא, ועל דא אקרי ראשון, כמה דאת אמר (ויקרא כב) ולקחתם לכם ביום הראשון. עד השפה קיימי בלהו יומין ברזא עלאה, מבאן נחתין לר' ר' מתקפה.

הא חזי, מיומא עלאה והוא אלין יומין קדמאי, ר' ר' דעלמא עלאה, מאן דאין